Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Gratulor aut t. nec eni assentationis apd te uereor incurrere notā.

pecuniā tanquā paleam dicaris habere. Hon ꝑsus non est
qd illa tumeatur a iudicis tuis. S; est qd non minus sepe
nec noxie minus. insidiari iudicantib solet. de quo maxi
me qd intua latent conscientia latere te nolim. Qd illud sit
queris. decepto psonarū. Hon parui peccati te reum existi
mes. si facies peccatorū sumis. q. ñ pocius causas iudicas mi
seroꝝ. Est item uiciū. cui si te in munē semis. unt onis
quos noui exbis qui cathedras ascendunt sedebis me
iudice solitarius. q. ueracit singularitq; leuasti te sup
te. iuxta ꝓpbam. facilitas credulitatis hec ē. cui calli
dissime iulpecule. magnoꝝ neminē comperi satis ca
uisse uersutias. Inde eis ipsis pniciosa ire multe in
nocentiū frequens addicho. inde p iudicio inabsentes.
Gratulor inquā psidere te usq; adhuc absq; horū om
niū querela multa. an q. sine culpa. tu uideris. Hunc
adea que subte sunt. considerato utuenda. dt alterius
pncipū hoc. siquidē tuis occupationib sermo breuior
competentior est t. Explic. lib. ii. INCIPIT TER
TIVS.

Finis Supioris libri. huic pncipiū
ponit. Itaq; iuxta pmissū illus. consideran
da que subte sunt. Que nā sunt illa. non est
qd ame querendū putes. sacerdotum opti
me Eugeni. rectius fortasse que ñ sint que
ras. Orbe exeundū ei qui forte uoleat explorare.